

miljøet, så bør man lytte bl.a. til det, som Socialdemokratiet dengang sagde. Det har man valgt ikke at gøre. Til gengæld har man valgt at gøre dette.

Jeg forstår slet ikke, hvad det er, man står og bryster sig af, for da regeringen kom til, afskedigede man 137 i arbejdstilsynet, så påstår man, at man nu vil ansætte 140, det er et plus på 3, så jeg kan ikke rigtig se, hvad det er, regeringen har fået ud af det.

Kl. 13.20

Dernæst skal der til at ske det, at en lang række virksomheder inden for BST, rådgivningsfirmaerne, skal til at afskedige deres medarbejdere, fordi grundlaget for deres virksomhed forsvinder.

Det er den konkrete del, som Venstre har været med til at foreslå sammen med andre partier. Det er det, man har fået ud af det. Det er ikke det, som står på tavlen herinde i Folketinget, nemlig fire reelle forslag, der vil forbedre arbejdsmiljøet.

Det er jo heller ikke sådan, at regeringen i forhold til de 1.000 anmeldte arbejdsulykker har et succeskriterium med hensyn til at få det nedbragt. Det er åbenbart ikke det, der er målet. Målet er bare at fritage virksomhederne for BST. Det er det eneste, man opnår ved den aftale, der er lavet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Naturligvis er målet på arbejdsmiljøområdet at reducere antallet af ulykker og skader. Hvad skulle man ellers lave det her for? Det er jo et fuldstændig meningsløst udsagn, hr. Bjarne Laustsen kommer med.

Må jeg til det andet spørgsmål sige, at hr. Bjarne Laustsen sådan set selv leverer svaret på, hvorfor det ikke kunne lade sig gøre at lave en aftale med Socialdemokratiet. Netop det sidste indlæg fra hr. Bjarne Laustsen var jo meget, meget firkantet: Vi skulle komme ind og gøre, ligesom Socialdemokraterne synes, og vi kunne bare tage forslagene fra Socialdemokratiet, og så ville man gerne være med.

Men vi har altså skiftet regering for efterhånden et par år siden, så det siger sig selv, at hvis man vil være med til at gennemføre beslutninger, er man altså også nødt til at acceptere, at regeringen har fået en anden farve, og gå ind på de overvejelser, vi har. Så er det klart, at hvis vi så skal mødes og lave et kompromis, skal vi også bøje os. Men det, vi undervejs har hørt fra

Socialdemokratiet og i særdeleshed fra hr. Bjarne Laustsen, har været en meget markant afvisning af nytænkning. Det er problemet.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Antonsen sagde, at det skulle være op til de enkelte virksomheder selv at vælge deres rådgivere, alt efter hvad de nu synes. Men er der overhovedet, og det vil jeg gerne spørge om, nogen sikkerhed for, at den enkelte virksomhed rent faktisk vil bruge arbejdsmiljørådgivning?

Vi ved jo fra tidligere undersøgelser, at nogle af de BST-pligtige virksomheder har brugt BST, fordi de havde betalt. Forestiller fru Charlotte Antonsen sig virkelig, at man i samme omfang som tidligere vil bruge arbejdsmiljørådgivning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det er udmærket, at fru Lene Garsdal spørger til BST. Hr. Bjarne Laustsen var også lidt inde på det. Vi mener, at i og med at BST bliver bedre, fordi BST får konkurrence, vil efterspørgslen efter at benytte BST og ikke kun betale til BST stige.

Jeg er ikke i tvivl om, at 99 pct. af de danske virksomheder er meget opsatte på at have et godt arbejdsmiljø, for et godt arbejdsmiljø hjælper også på bundlinjen, for det betyder jo også, at virksomheden får bedre råd til at koncentrere kræfterne om at producere. Så jeg tror altså ikke, at vi står over for en hel masse grumme virksomheder, som kun er ude på at genere deres medarbejdere.

Her har jeg et andet positivt syn på danske virksomheder. Man kan selvfølgelig altid finde nogle brodne kar, og det er jo det, som hele vores indsats fremover i højere grad skal rette sig imod.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

For det første frygter jeg sådan set, at mange BST er bukket under. Hvilken sikkerhed er der for, at de her arbejdsmiljørådgivere overhovedet vil eksistere fremover? Det vil jeg godt høre.

Så vil jeg godt lige vende tilbage til de administrative bøder. Det lyder, som om det er sådan noget særlig ondt, som arbejdstilsynet kan gøre over for virksomheden, men i virkeligheden er alle arbejdsmiljølovens paragraffer jo strafsanktioneret på en eller anden måde.